

Normarea posturilor didactice auxiliare și nedidactice față în față cu „cercetarea științifică”

Recent ministerul care încearcă să vegheze bunul mers al educației românești și-a schimbat din nou titulatura (credem că toată lumea a pierdut șirul acestor modificări începând cu anul 1990, mai ales că ele nu au decât rațiuni strict politice), noul nume (variațiuni pe teme cunoscute) fiind acela de Ministerul Educației și Cercetării Științifice. Încercând parcă „să-și dea cu firma în cap”, noii responsabili de pe acolo și-au propus să dea drumul cam la orice hârtie identificată pe acolo. Nu ar fi fost o problemă dacă ar fi fost vorba despre un simplu drum al reciclării, dar unele dintre acestea au fost „aruncate în arenă” ca acte legislative (cum este cazul noului ROFUIP, care se cere deja amendat) sau ignorându-se total efectele lor.

Ultimul exemplu în acest sens, cel puțin până în momentul când au fost scrise aceste rânduri, este ilustrativ. Probabil, ați auzit o parte din acest nou „scandal” în mass-media, deși având în vedere ceea ce s-a spus și scris în acest sens, este clar că nu au înțeles mare lucru (nu chiar o surpriză). Mai concret, este vorba despre un așa numit proiect de ordin de ministru care să reglementeze normarea posturilor didactice auxiliare și nedidactice din învățământul preuniversitar, degrevarea de normă didactică a directorilor unităților de învățământ, sporurile de conducere etc. Într-adevăr, considerând cea mai spinoasă problemă dintre cele care făceau obiectul acestui proiect, și anume normarea posturilor didactice auxiliare și nedidactice, un astfel de ordin este necesar, având în vedere că această normare se face cu precădere în baza unei simple notificări de la sfârșitul anilor '90 a celui care era ministru în acel moment (cel căruia îi datorăm „înălțătoarea” idee de „reformă a educației”, devenită între timp „schimbarea de dragul schimbării”).

• continuarea în pagina 4

Concursul pentru acordarea gradației de merit 2015

După cum cunoașteți, în această perioadă au demarat primele etape ale concursului pentru acordarea gradației de merit în anul 2015. Astfel, perioada curentă acoperă etapele de elaborare a fișelor de evaluare și de comunicare în teritoriu (începând cu 23 februarie). Etapa de depunere a dosarelor va debuta mai întâi la nivelul unității școlare (începând cu 2 martie), urmând ca după obținerea avizului unității școlare, din data de 23 martie, acestea să fie înaintate ISJ.

În raport cu anul precedent, din punctul de vedere al metodologiei specifice, modificările sunt minore (a fost eliminat doar un singur subcriteriu, și anume 1. h.), în special fiind aduse clarificări suplimentare în raport cu documentele care urmează a fi depuse. Există totuși și o noutate majoră, respectiv re acordarea gradației de merit, începând cu acest an, și personalului didactic auxiliar.

Considerând situația specifică județului Hunedoara, concurența în cadrul concursului din acest an va fi probabil mult mai accentuată, având în vedere că anul trecut, la nivelul județului nostru, acest concurs nu a fost organizat. Cauzele nedesfășurării sale anul trecut au privit extinderea perioadei de acordare a gradației de merit de la 4 la 5 ani, reducerea numărului de posturi și numărului mare de gradații aflate deja în plată. Având în vedere numărul mare de gradații de merit aflate în plată și necesitatea distribuirii pe 5 ani a procentului de 16% din totalul posturilor, estimăm că, cel puțin în cazul anumitor discipline, numărul de gradații de merit disponibile va fi mic și în acest an.

Oricum, încredințându-i pe colegi de depunerea tuturor eforturilor posibile pentru desfășurarea în bune condiții a acestui concurs, urăm succes tuturor candidaților implicați.

Câteva cuvinte despre încredere

Cunoașteți povestea iepurașului surd? Probabil, fiind una dintre poveștile motivaționale care circulă destul de mult pe rețelele Internetului. Pentru cei care nu o cunosc însă, se spune că erau o dată trei iepurași care hoinăreau prin pădure. Din neatenție, unul dintre ei a căzut la un moment dat într-o groapă adâncă. Imediat, ceilalți doi iepurași au început să îi plângă de milă, fără a încerca să îl ajute în vreun fel, constatând, dintr-un anumit punct de vedere pe bună dreptate, că nu are nicio șansă să mai iasă de acolo. Iar pe măsură ce iepurașul din groapă sărea mai sus și se străduia mai tare, ei îl căneau și mai mult. Cum necum, murdar și obosit peste poate de la atâta efort, iepurașul neatent a reușit să iasă din groapă. Ceilalți doi, uimiți de reușită, l-au felicitat, dorind, desigur, să afle secretul succesului său, în pofida șanselor pe care le avea. Iepurașul nostru, fericit de reușită, le-a mulțumit și iar le-a mulțumit... pentru încurajările pe care ei n-au prididit să i le ofere:

„Fără voi nu aș fi reușit niciodată!”.

Fără a insista asupra moralei particulare a acestei povești motivaționale, caz în care ar trebui să vorbim despre „calitatea” de a fi surd la descurajări, vom acorda atenție „încrederei naive” a iepurașului. Acesta a fost convins, a avut încredere că ceilalți doi iepurași au fost lângă el, l-au susținut în toate eforturile sale. A dat dovadă de naivitate? Din afară, din perspectiva celorlalți doi iepurași, răspunsul nu este decât unul afirmativ. În ceea ce îl privește însă, încrederea sa a funcționat pe deplin, l-a motivat să depășească problema cu care s-a confruntat. Întrebarea ar fi atunci, dacă atitudinea sa a fost sau nu una adecvată situației, una bună?

Nu vom încerca aici să dezbaterem un eventual răspuns, cel puțin nu în mod direct, ci, deplasând încă o dată discuția, vom vorbi, simplu, despre încredere sau, și mai bine spus, având în vedere vastitatea unui astfel de subiect, despre „măștile” încrederei.

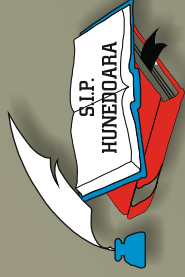
Prima și probabil cea mai întâlnită dintre aceste măști este aceea a dezinteresului. Pierduți, în realitate, prin deșertul drepturilor crezute fără responsabilități (comercializarea moralei

• continuarea în pagina 4

ÎNCREDEREA

O NOUĂ ATITUDINE

O INIȚIATIVĂ

SINDICATUL EȘTI TUI!

La baza încrederii stă încrederea în sine

În măsura în care ne putem face nouă înșine promisiuni pe care le putem respecta, vom fi capabili să onorăm și promisiunile făcute celorlalți. Cu alte cuvinte, cei care nu au încredere în cei din jur, de fapt nu dovedesc o prea mare încredere în ei înșiși. Încrederea în sine susține încrederea în alții, după cum încrederea în alții susține încrederea în sine.

Încrederea se câștigă greu și se pierde ușor

Pentru a câștiga încrederea este nevoie de timp, de experiențe, de momente împreună. Nu este vorba de momente extraordinare, care solicită cel mult celebrarea, ci de lucruri mărunte, dar care puse cap la cap dovedesc un sens. Sunt necesare multe astfel de momente, dar este suficient unul singur fără sens pentru ca lanțul încrederii să se rupă.

În definitiv, încrederea este o alegere

Nu există alegeri fără riscuri, ci doar alegeri pe care le facem sau nu le facem. Putem însă trăi fără alegeri? Nici măcar nu se pune problema... A trăi înseamnă să ne asumăm și riscuri.

A arăta încredere înseamnă a arăta că îți pasă

Cei care dovedesc încredere în oameni fac mai puține greșeli decât cei care îi tratează cu neîncredere. Desigur, să arăți încredere în ceea ce ei sunt, iar nu în ceea ce credem noi că sunt. Le arătăm că avem știre de existența lor, de puterea și priceperea lor, adică ne pasă de ei și nu de noi prin ei.

Nu poți spera să găsești încredere dacă nu oferi încredere

A avea încredere înseamnă a resimți putere, puterea de a reuși și chiar de a găsi încredere. Încrederea este atunci un dar și cu cât mai mult vom oferi acest dar, cu atât mai mult îl vom primi noi înșine ca dar. Arătăm că ne place, că ne dorim și că putem accepta. Încrederea este o plantă fragilă care nu crește decât hrănită cu încredere...

Nu avem însă alternativă viabilă, doar dacă sfășierea îndoielii ne-a devenit natură. Încrederea ne va fi poate înșelată, dar asta nu justifică renunțarea la încredere în general, așa cum nu renunțăm la alegeri.

Încrederea este un drum care se cere parcurs

Cu cât vom zăbovi mai mult pe drumul încrederei, atât în sine, cât și în ceilalți, cu atât drumul va fi mai ușor, se va transforma într-o plimbare. Asta înseamnă să știm încotro mergem și mai ales de ce mergem. Neîncrederea ne dezorientează, atât de mult încât la un moment dat ne vom întreba dacă drumul există, dacă este posibil...

Cel mai bun mod de a-ți da seama dacă ar trebui sau nu să ai încredere în cineva, este să încerci să ai încredere.

Ți se vorbește despre încredere când cineva dorește să te tragă în piept. Trebuie să pui lucrurile la punct!
Încrederea este sinonimul credulității. Nu faci greșeli de genul ăsta...
Drumul încrederii este drumul uitării propriilor interese...
Persoane de încredere? Ca și cum te-ai crede nemuritor...
A avea încredere înseamnă să nu crezi în propria ta persoană.
În încredere zace trădarea!
Încrederea înseamnă speranță... că nu vei fi înșelat.
Încrederea este un pariu pe care îl vei pierde întotdeauna...
Încrederea înfloarește doar în mințile... simple, ca să spunem altfel...
Încrederea este precum un parazit. Ți sugerează toată energia și mai ești și fericit pe deasupra...
Fă-ți mea culpa ori de câte ori arăți încredere. Altfel, la un moment dat, s-ar putea să nu mai ai șanse.
Nu băga mâna în foc pentru nimeni. Găsește o altă mână!
Încredere înseamnă a te lăsa dus cu preșul.
Încrederea, sărăcie curată!
Cu încrederea este precum în iubire: câștigă cel care trădează!
33 de rețete pentru a NU arăta... Încredere
O fi ea încrederea nobilă, dar cine are nevoie de nobili?
Când ai încredere, nu ai de ce să te mai plângi. Ți-ai făcut-o cu mâna ta!
A manifesta încredere este ca și cum ai bate toba că oricine te poate trage-n piept.
Spune-mi în cine ai încredere, ca să-ți spun cine te va trăda.
Fiecare pas pe drumul încrederii este un pas pe drumul înstrăinării de sine...
Încrederea este mama incompetenței!
Încrederea poate duce pe oricine la pierzanie.
Doar lașii optează pentru încredere. Le este teamă că vor pierde lupta...
A avea încredere înseamnă a renunța la alegeri, adică la orice gen de libertate...
Poți manifesta încredere... dacă te preferi în lanțuri.
Acordarea încrederii ne eliberează... de noi înșine.
Încrederea nu este decât o buruiună crescută pe ogorul propriu. Smulge-o!
Mai jos decât încrederea? Încrederea în beneficiile încrederii.
Neîncrederea ne arată clar împotriva cui trebuie să luptăm. Încrederea doar ne ascunde dușmanii...

Câteva cuvinte despre încredere • continuare din pagina 1

sub forma „dacă am plătit, atunci am dreptul...” ca oricine altcineva să fie responsabil), nu mai manifestăm nici măcar disponibilitatea de a vedea problema (avem certitudinea că groapa nu există, iar de fapt iepurașul în cauză stă cu burta la soare). A avea încredere nu are însă în niciun fel de-a face cu dezinteresul, acesta nemascând decât indisponibilitatea noastră de a face ceva, în cele din urmă pentru... noi.

La fel de bine, încrederea nu are în niciun fel de-a face cu transferul intereselor proprii în sarcina altcuiva, caz în care, în realitate, este vorba tot despre dezinteres, doar că unul mascat, care lasă larg deschise porțile reproșului, afirmat cu tărie ca legitim. Dubla mască va reacționa cu atât mai vehement, în acest caz fiind reclamată și existența unei „chitanțe” în ceea ce privește „achiziționarea” serviciilor.

De fapt, fiecare dintre aceste „mășți”, doar două din multitudinea de posibilități, înseamnă neîncredere. Indiferent de motivele acestei neîncrederi, ceea ce se maschează la propriu este neîncrederea în propria persoană, neîncrederea că a ști, a vedea, a te implica te poate face să dai față în față cu probleme pe care nu ai cum să le rezolvi. Suntem lași? Poate este puțin prea dur termenul, dar comportamentul nu prea denotă altceva.

Încrederea, că ne place sau nu, se cere hrănită, clipă de clipă, cu a ști, cu a vedea, cu a te implica în tot ceea ce are de-a face cu propria ta persoană. Adică, reîntorcându-ne la iepurașul din povestea de mai sus, a nu constata doar incapacitatea de a ieși din groapă, fără a face vreun efort și a striga doar la ceilalți că nu fac nimic pentru a-l salva. Iepurașul a avut încredere, o încredere autentică, iar asta l-a salvat. Au meritat ceilalți doi încrederea sa? La propriu, nu este nevoie să căutăm răspuns la o astfel de întrebare. Am ajunge din nou în zona neîncrederii...

Normarea posturilor didactice auxiliare... • continuare din pagina 1

Desigur, dacă nu am ști că ideea „educației ca prioritate” este vidă în ceea ce privește conținutul atunci când apare în documente oficiale sau este repetată de vreun oarecare politician, am fi avut o surpriză în ceea ce privește proiectul de ordin. Nu a fost însă nicio surpriză faptul că de la o normare medie de 1 post la 125 de elevi pentru personalul didactic auxiliar și de 1 post la 60 de elevi pentru personalul nedidactic, se dorea trecerea la o normare de 1 post la 200 de elevi pentru personalul didactic auxiliar și 1 post la 90 de elevi pentru personalul nedidactic. Un calcul matematic simplu (dar se pare că stăm rău cu matematica), ar fi arătat foarte repede că o astfel de modificare implica reducerea cu cel puțin 1/3 a numărului posturilor de acest gen (în realitate, reducerea fiind mult mai accentuată, în cazul școlilor foarte mici, intervenind și condiționări relative la numărul de elevi și de formațiuni de studiu). Iar asta în condițiile în care cele mai multe dintre școlile românești abia funcționează din acest punct de vedere.

Se reconfirma însă, încă o dată, doar constatarea că ori de câte ori o instituție a statului sau un document oficial utilizează termenul „educație” urmează, dacă nu o reducere de ordin financiar, cel puțin o bulversare a funcționării.

Din fericire, în fața reacției sindicatelor și înțelegând probabil, în cele din urmă, consecințele prevederilor aceluși ordin, proiectul, în momentul de față, a fost retras din dezbatere. MECS a promis elaborarea unui nou proiect de act normativ, sperăm că de această dată cu utilizarea a unei cât de mici „cercetări științifice” și nu contabile (caz în care, pentru a rezolva problema educației o dată pentru totdeauna, ar trebui să trecem în insolvență majoritatea unităților de învățământ) privind nevoile școlii românești.